
2009-25-RE

CAUSA 2009-25-RE

Número de registre 477-2009. Recurs d'empara

AUTE DE L'11 DE GENER DEL 2010

BOPA núm. 3, del 20 de gener del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 de novembre del 2009, per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 14 de juliol del 2009, dictat pel batlle de guàrdia i contra la sentència del 20 de novembre del mateix any, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en el marc del procediment urgent i preferent, i per extensió contra l'aute del Tribunal de Corts del 27 d'abril del 2009, per considerar que no garanteix la protecció dels drets fonamentals a la llibertat, a la seguretat i a entrar lliurement al país d'acord amb les lleis, reconeguts als articles 9 i 21.1 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que declari infringits els drets fonamentals reconeguts als articles 6.1, 6.2, 9.1, 9.3, 10.1, 10.2, 14 i 21.1 de la Constitució i, per extensió els articles 6.1, 8.1, 8.2, 14 i 17 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i que revoqui les resolucions objecte de recurs;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 15 de desembre del 2009;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El 6 de febrer del 2009, la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet, d'acord amb els articles 81, 82, 84 i 85 del Codi penal, va demanar al Tribunal de Corts que declarés la prescripció de les penes, recaigudes en el marc de diverses causes penals al seu encontre, i la seva rehabilitació.

Segon

El 27 d'abril del 2009, el Tribunal de Corts, mitjançant aute, va desestimar aquestes peticions pel fet que el demandant havia estat condemnat en situació de rebel·lia processal, situació que encara es mantenia i, per aquest motiu, el Sr. Josep Parramon Llavet no es podia beneficiar de la prescripció dels delictes pels quals havia estat condemnat.

Tercer

La representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet va instar el procediment urgent i preferent davant el batlle de guàrdia per tal com considerava que la decisió del Tribunal de Corts vulnerava els drets i les llibertats fonamentals continguts en els articles 6.1, 6.2, 9.1, 10.1, 10.2, 14 i 21.1 de la Constitució.

Quart

El 14 de juliol del 2009, el batlle de guàrdia va acordar no donar lloc a aquesta demanda.

Cinquè

La representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet va presentar un recurs d'apel·lació contra la resolució del batlle de guàrdia i, el 20 de novembre del 2009, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest recurs i va confirmar l'aute del 14 de juliol del 2009 esmentat.

Sisè

El 24 de novembre del 2009, la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet va presentar un recurs d'empara contra la decisió del Tribunal de Corts esmentada i contra les resolucions recaigudes en el procediment urgent i preferent per considerar que vulneren els seus drets fonamentals a la llibertat, a la seguretat i a entrar lliurement al país, reconeguts als articles 9 i 21.1 de la Constitució i a l'article 5 del protocol núm. 4 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, atès que amb un raonament arbitrari se l'ha privat d'aquests drets esmentats i, a més, s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut, a un tribunal imparcial i independent predeterminat per la llei, al dret a la defensa, així com al dret fonamental a la seva vida privada i familiar, reconeguts als articles 6.1, 6.2, 9.1, 10.1, 10.2, 14 i 21.1 de la Constitució i als articles 6.1, 8.1, 8.2, 14 i 17 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Segons el parer d'aquesta part, les resolucions objecte de recurs són arbitràries per tal com són contràries a la llei, ja que el Codi penal no condiona la prescripció de la condemna al fet que el condemnat hagi estat jutjat i condemnat en rebel·lia processal. Aquest raonament és inapropiat i injust, ja que és contrari a la raó, a la lògica i al sentit comú. El seu efecte immediat és la imprescriptibilitat de les condemnes de tots aquells que hagin estat jutjats en rebel·lia processal, cosa que, a més, comporta una vulneració del principi d'igualtat i de no discriminació per la seva condició personal de rebel.

Aquesta part, en contesta a les consideracions del Tribunal Superior de Justícia sobre el procediment idoni per presentar aquest recurs, manifesta que es pot emprar el procediment urgent i preferent per defensar la vulneració dels drets de l'article 10 de la Constitució, ja que aquest està previst per qualsevol vulneració dels drets fonamentals i de les llibertats públiques continguts en els

capítols III i IV del títol II de la Constitució. A més, aquest era el procediment més adequat per tal com s'havia d'al·legar la vulneració d'altres drets fonamentals.

Pel que fa al retret del Tribunal Superior de Justícia sobre la no presentació d'un recurs d'apel·lació contra l'aute del Tribunal de Corts, al·lega que, segons el seu parer, no es podia presentar aquest recurs, perquè la resolució sobre la prescripció de la condemna no es troba inclosa en els supòsits de l'article 196 del Codi de procediment penal.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que declari infringits els drets fonamentals reconeguts als articles 6.1, 6.2, 9.1, 9.3, 10.1, 10.2, 14 i 21.1 de la Constitució i, per extensió els articles 6.1, 8.1, 8.2, 14 i 17 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i que revoqui les resolucions objecte de recurs.

Setè

El 15 de desembre del 2009, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució, ni tampoc dels drets fonamentals a la llibertat, a la seguretat, a entrar lliurement al país, així com al dret a la seva vida privada i familiar.

Pel que fa als drets a un procés degut i a la jurisdicció, considera que el recurrent ha gaudit d'un procés amb totes les garanties i ha utilitzat el dret a interposar els recursos que ha considerat escaients, així mateix ha tingut les garanties del dret a la defensa. Del conjunt dels raonaments continguts en les resolucions objecte de recurs es pot deduir raonablement que s'han valorat les pretensions del recurrent, ara bé, aquest formula demandes successives amb idèntic contingut pel sol fet d'haver estat desestimada la demanda precedent i això implica "un cert menyspreu per les normes de procediment."

Pel que fa a la vulneració dels drets fonamentals a la llibertat, a la seguretat jurídica, a entrar lliurement al seu país, així com al dret a la seva vida privada i familiar, el Ministeri Fiscal no comparteix el raonament del recurrent, ja que pot efectivament entrar lliurement al Principat, tanmateix, cal recordar que ha d'assumir les obligacions de qualsevol ciutadà. Ell sol pot decidir si vol tornar a Andorra i "si així ho decideix, quins eventuais recursos podrà plantejar en relació a sentències que li seran en aquest moment sense dubtes notificades. El Sr. Josep PARRAMON LLAVET no pot doncs queixar-se de vulneració de drets quan es ell mateix qui es priva dels drets abans esmentats."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2009-25-RE.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat en els antecedents, el recurs d'empara es dirigeix contra la sentència del 20 de novembre del 2009 del Tribunal Superior de Justícia, en la mesura en què a judici del recurrent no repara les vulneracions ocasionades per l'aute del 27 d'abril del 2009 del Tribunal de Corts en els drets fonamentals que li reconeixen els articles 6.1, 6.2, 9.1, 9.3, 10.1, 10.2, 14 i 21 de la Constitució.

Respecte de les presteses vulneracions dels drets a un procés degut, a un tribunal imparcial i independent predeterminat per la llei, a la defensa, a la intimitat i a la vida privada i familiar, el

recurrent no exposa en què consisteixen les vulneracions que es limita a esmentar ni, menys encara, aporta arguments en els quals fonamentar les seves pretensions. Es pot concloure, doncs, sense majors consideracions, que el recurrent no ha fet el mínim esforç requerit per aixecar la càrrega processal que té tot recurrent en empara de fer palès davant del Tribunal els motius i els arguments en els quals basa les seves pretensions.

Pel que fa a les infraccions dels altres drets al·legats com a vulnerats, el recurs fonamenta la seva pretensió únicament en la pretesa arbitrietat de la decisió del Tribunal de Corts de considerar que en el nostre ordenament no es pot aplicar la prescripció dels delictes en els supòsits de persones condemnades que es troben en situació de rebel·lia processal. Doncs bé, davant del que sosté el recurrent, aquesta decisió està perfectament fonamentada i de cap manera es pot titllar d'irraonable o d'arbitrària ni des del punt de vista jurídic –en el sentit que s'aparti de les pautes que de forma unànime i constant aplica la comunitat dels juristes- ni, evidentment, des de la perspectiva lògica.

Assolides aquestes dues conclusions és innecessari entrar a analitzar si, a més, el recurrent, respecte d'una part de les seves al·legacions, no va esgotar la via judicial prèvia en no haver interposat el recurs d'apel·lació o en haver emprat la via del procediment urgent i preferent en lloc de la nul·litat d'actuacions.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2009-25-RE, interposat per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet, contra l'aute del 14 de juliol del 2009, dictat pel batlle de guàrdia i contra la sentència del 20 de novembre del mateix any, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en el marc del procediment urgent i preferent, i per extensió contra l'aute del Tribunal de Corts del 27 d'abril del 2009.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'11 de gener del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Magistrat